

efter Tilplantningen — ofte op imod 20 Aar — intet er at hugge. Derefter begynder Hugsten, i de første Aar af ringe Værdi og derefter stigende, indtil den kulminerer i Afdrivningsaaet, da den modne Skov paa hele Stykket afdrives, hvorefter Jorden paa ny tilplantes, og en ny Omdriftsperiode begynder.

Mindretallet kan nu ikke se rettere end, at i det nævnte Eksempel vil Totalbeløbet af Hugsten fra dens Begyndelse, og indtil Afdrivningen er sket, give, hvad Jorden, og Jorden alene, i Omdriftsperioden har frembragt af Træ, og at der følgelig ikke kan tales om, at der i Skovbruget ved Siden af Jorden optræder som en anden Produktionsfaktor en „Trækapital“. Saa vidt Mindretallet skønner, er Begrebet Trækapital i Virkeligheden kun et Udtryk for, at Træbestanden paa ethvert givet Tidspunkt skal afgive Dækning ogsaa for de Udgifter ved Frembringelsen af Bevoksning, som er afholdt i den alt forløbne Tid af Omdriften, og som endnu anses ikke at være dækket, jfr. herom nedenfor.

Fra Totalbeløbet af Hugsten i Omdriftsperioden, der angiver Skovjordens Bruttoudbytte, maa jo nemlig fradrages de til Frembringelsen anvendte Udgifter, være sig ved Kapital eller menneskeligt Arbejde, og disse Udgifter bestaar dels i Kulturudgifter (Jordens Tilplantning samt Efterbedring og Pleje af Kulturer) og dels i Udgifter til Vedligeholdelse og til Skatter og Administration. Udgifter til Ny-Anlæg af Veje, Vandafledning og Hegn kan derimod ikke fradrages Skovjordens Bruttoudbytte, naar man skal bestemme Nettoudbyttet som Grundlag for Skønnet over Jordens Værdi; de sidstnævnte Udgifter maa — ligesom ved Landbrugsjorden — tages i Betragtning ved den særlige Fastsættelse af „Fradrag for Forbedringer“ og altsaa følge de almindelige Regler for disse Fradrag, for saa vidt ikke Skovbrugets særlige Forhold maatte give Anledning til at opstille særlige Fradragsregler for Skovbrugsejendomme og for saa vidt det maatte kunne paavises i enkelte Tilfælde, at der til en Skovs Drift er afholdt deslige værdiforhøjende Forbedringsudgifter, som ikke atter er dækket af Skovens samlede Indtægter indenfor Forløbet af de i § 6 i Finansministeriets Regler for den særskilte Jordvurdering forudsatte 30 Aar, vil Mindretallet ikke være utilbøjeligt til at tilraade, at den nævnte Tidsfrist for Skoves Vedkommende udvides til et større Aaremaal.

Fremgangsmaaden for Fastsættelsen af Skovjordens Værdi, naar man gaar ud fra det nævnte Eksempel, maatte altsaa efter Mindretallets Formening være den, at man maa skønne over Jordens Bruttoafkastning i en hel Omdriftsperiode og over de Frembringelsesomkostninger, som i Omdriftsperioden efter det bemærkede kan komme i Betragtning; da Jordværdien i Omdriftsperioden ikke kan veksle efter Bevoksningens Alder, maa Udgangspunktet formentlig være de aarlige Gennemsnitsbeløb, og ved Omsætning af den gennemsnitlige aarlige Produktion til Penge maa man formentlig ved de i Omdriftsperioden foregaaende Vurderinger være henvist til at regne med Vurderingstidens Prisforhold.

Nu er Forholdet jo imidlertid det, at det nævnte Eksempel med et Stykke Jord, der tilplantes og staar bevokset, indtil Afdrivning i moden Tilstand sker, for det overvejende Antal Skovbrugsejendomme, som her haves for Øje, nemlig Fredskove og Statsskove, nærmest er et tænkt Tilfælde. Der er ikke her Spørgsmaal om en Tilplantning paa een Gang af Skovarealet og Fortsættelsen af Driften, indtil Skoven paa hele Arealet er blevet moden. Disse Skove er i de fleste Tilfælde opstaaet paa Grundlag af en Naturskov og har gennem Slægtled været Genstand for ordnet Skovdrift, saaledes at der er arbejdet hen til et regelmæssigt Skovbrug med ligeligt fordelte Aldersklasser. Da dette er Tilfældet ved det overvejende Antal af Danmarks Skove, vil det være naturligt at lægge Forholdene ved disse Skove til Grund ved Fastsættelsen af Reglerne for Jordværdiansættelsen. I et Skovbrug af den nævnte Art, et „Normalskovbrug“, formenes det enkelte Aars Hugst gennem Afdrivning af moden Skov og Udhugning af de andre Aldersklasser i øvrigt ogsaa at kunne sættes lig med det gennemsnitlige Hugstudbytte aarlig paa et tilsvarende Areal, der tilplantes paa een Gang og staar bevokset til Afdrivning under eet, naar Skoven er moden. Hvad angaar de Udgifter, som skal fradrages, kommer man formentlig ogsaa ved at regne med de aarlige Udgifter ved Normalskoven til i det væsentlige rigtige Resultater Omdriftsperioden igennem.

Af tilsvarende Grunde, som ved Landbrugsejendomme har ført til Regelen om, at Jordstykket skal forudsættes at være i middelgod Kultur, maa Mindretallet